

SREČANJE INŽENIRSKÉ ZBORNICE

Raje bi več po zdravi pameti

Predlagali tudi poenostavitev gradbenega dovoljenja – Žigante opozoril na pomanjkanje ugleda

NOVO MESTO – Inženirska zbornica Slovenije je v torek v Novem mestu pripravila prvo regijsko srečanje, na katerem so z dolenjskimi, posavskimi in belokranjskimi inženirji govorili o spremembah gradbene in prostorske zakonodaje.

Sekretarka zbornice **Barbara Škraba Flis** je predstavila rezultate usklajevanj v okviru delovne skupine pri ministrstvu za okolje in prostor, med katerimi je med drugim izpostavila, da je inženirjem pisce zakonodaje uspelo prepričati, da ne vztrajajo več na sporni zakonski uvedbi vodje gradnje, ampak da se v zakonu ohrani funkcija odgovornega nadzornika in vodje nadzora, so pa razširili nabor nalog in opredelili odgovornost nadzornika. Predlagali so tudi, da bi v zakon vgradili obveznost zavarovanja za primer hude malomarnosti in opustitve dejanja, da bi bile tudi zavarovalnice dolžne sklepati tovrstna zavarovanja, kar pa najverjetneje naj ne bi bilo sprejeto. So pa pisci zakona upoštevali predlog, naj se ne spreminja sistem projektne dokumentacije, ker ta dobro deluje.

Peter Žigante iz krškega Savaprojekta je opozoril na potrebo po poenotenju slovenskih inženirjev, ki bi s tem pridobili tudi na ugledu, ki ga danes v primerjavi z nekaterimi drugimi

poklici nimajo, nimajo pa niti denarja za stalno in sprotno izobraževanje, s katerim bi lahko držali korak z Evropo in bili tudi konkurenčni. Zaradi pomanjkanja ugleda se prepogosto zgodi, da na strani investitorja nimajo ustreznih sogovornikov, da jim investitorji ne dajo dovolj časa, da bi kakovostno opravili svoje delo. Med drugim je izpostavil prakso Revoza, v katerem inženirske storitve naroča kar nabavna služba. Poleg tega se največkrat zgodi, da jim naročnik niti ne da možnosti, da bi mu kot ponudniki predstavili kaj več kot le ceno. »Smo nujni in nepogrešljivi del slovenske družbe. Najprej moramo narediti korak naprej na področju izobraževanja, da se za inženirstvo ne bodo odločali tisti, ki nimajo že vgrajenega čipa za ta poklic. V inženirstvu ne potrebujemo umetnikov, ti so v drugih službah,« je med drugim povedal Žigante in dodal, da predlaga, da se znova uvede lokacijsko dovoljenje, da bo potencialni investitor, še preden se odloči za nakup zemljišča, vedel, kaj bo tam sploh lahko zgradil in kaj ne, saj zdaj to lahko izve šele, ko je že lastnik, zaradi česar je pred časom Ikea svojo več kot sto milijonov evrov vredno investicijo prenesla v sosednjo državo.

Žiganteju je oporekal Jože

Preskar, nekdanji dolgoletni načelnik novomeške upravne enote: »Zdaj vidim, da so tudi obstoječi zakoni dobri, le izvajati in upoštevati bi jih morali. Enofazni postopek se je izkazal za dobrega, saj z njim investitor ne izgublja dragocenega časa, kot bi se zgodilo, če bi znova uvedli dvofazni postopek z lokacijskim dovoljenjem.«

Predsednik uprave novomeškega CGP Martin Gosenca je opozoril na dejstvo, da je veliko stvari, ki jih zakon ne more rešiti, zato bi bilo bolje, če bi bile določene stvari v njem opredeljene bolj ohlapno in bi jih na neki način lahko rešili z zdravo pametjo. Navedel je tudi primer, ko za določena obrtniška dela po projektu niso našli doma niti enega izvajalca, v vsej Evropi pa jih je bilo enajst. Rešitve, ki so jih videli v tujini, se jim niso zdele ustrezne, vseeno pa so morali narediti po projektu.

Gosenci je pritrdila tudi Škraba-Flisova, ki meni, da pri nas za gradbeno dovoljenje zahtevajo preveč, da bi moralo biti vse skupaj bolj ohlapno, nekako tako, kot je bilo prej pri lokacijski dokumentaciji, saj naj bi tudi to odvrčalo tuje investitorje, pa tudi domače vlagatelje to preveč stane.

I. Vidmar